

6/11/10

Κυνήγι στα χαμένα ...

Ανησυχητικά είναι τα μηνύματα για τους δυο νεαρούς που εντοπίστηκαν την περασμένη Δευτέρα με τα δέματα-βόμβες στο Παγκράτι. Τον Παναγιώτη Αργυρού και τον Γεράσιμο Τσάκαλο. Ο δεύτερος έχει και έναν μεγαλύτερο αδελφό τον Χρήστο που επίσης ανήκει στον σκληρό πυρήνα των αντιεξουσιαστών. Παιδιά μεσοαστικών και καλών οικογενειών που δεν πήραν λάθος δρόμο από αντίδραση στους οικείους τους, αλλά από ιδεολογία και αντίσταση στην αδικία. Αυτό που οι διωκτικές αρχές ονομάζουν "Νεοτρομοκρατία" πλέον τείνει να εξελιχθεί σε κίνημα. Ένα παιδί που μόλις έχει κλείσει τα είκοσι, δεν λογαριάζει τη φυλακή και ακολουθεί μια πορεία χωρίς ίδιον όφελος. Αρνείται να μιλήσει στην αστυνομία σε αντίθεση με τους επαγγελματίες και σκληρούς κακοποιούς. Έναν πιάνουν δέκα ξεφυτρώνουν με ... παραγωγό το διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα. Αυτό πρέπει να προβληματίσει τους κρατούντες και όχι τόσο το κυνήγι του "τρομοκράτη". Το Crimes on air προσέγγισε πρόσωπα από τον κοινωνικό περίγυρο των δυο οικογενειών. Οι γονείς δεν ήταν ... περιθωριακά άτομα αλλά αντίθετα και σε μεγάλο βαθμό, είχαν την αναγνώριση του κόσμου. Δεδομένη θεωρείται πάντως η επιρροή από τον συγγραφέα [φωτο] και ποιητή πατέρα τους για τα δυο αδέλφια από την Κηφισιά. Στο τελευταίο του μυθιστόρημα που έγραψε ο γονέας τους Γεράσιμος Τσάκαλος τον Φεβρουάριο του 2000 λίγο πριν πεθάνει και είχε τίτλο: «Τζοτζό θέλω να με λένε» στην υποσημείωσή του, δίνει ανάγλυφα το ιδεολογικό στίγμα του «πρωταγωνιστή» που όπως φανερώνεται ήταν στάση ζωής και για τον ίδιο. Με τα λόγια αυτά ο συγγραφέας είναι σαν να αφήνει μια παρακαταθήκη και για τα δυο του αγόρια τον Γεράσιμο και τον Χρήστο, που μεγάλωσαν στα βόρεια προάστια. «Παλιότερα –γράφει- ένιωθα την ανθρώπινη δυστυχία σαν μια προσωρινή αδικία και προσπαθούσα να κάνω ότι μου ήταν μπορετό ν' ανακουφίσω τον οποιονδήποτε φουκαρά. Σήμερα όμως

όλες οι ιστορίες του κόσμου μ' αφήνουν αδιάφορο, είναι παγίδες για κείνον που είναι μόνος του, που είναι ξένος …Αυτός δεν ανήκει σ' εκείνους που περιμένουν να περάσει ο χειμώνας καθισμένοι γύρω από ένα μαγκάλι, γυρίζει στις παγωμένες στέπες σαν λευκή αρκούδα, του αρέσει να περπατάει μέσα στη χιονοθύελλα, έστω κι αν κινδυνεύει να τον σκεπάσει το χιόνι. Δεν έχω κανέναν που ν' αγαπώ, κι ούτε που θέλω, δε δέχομαι κανένα στρίμωγμα, καμιά πειθαρχία, ούτε τις εποχιακές τους ηθικές». Ο συγγραφέας στην κατάληξή του είναι πιο ξεκάθαρος για τις ξεφτισμένες αξίες τούτου του… μάταιου κόσμου. «Δεν αξίζει – επισημαίνει με νόημα- κανένας κόπος για να ζήσεις ανάμεσα σε τούτον τον κόσμο. Εκείνο που έχει αξία είναι να μπορείς να γίνεσαι ένα ζώο που να τα καταλαβαίνει όλα και να επιμένεις να είσαι ζώο, κι όταν οι άλλοι, για να μπουν στα σπίτια τους, καθαρίζουν τα παπούτσια τους στα ποδόμακτρα, εσύ, που θα έρχεσαι από τους βάλτους, να μπαίνεις με τις λασπωμένες αρβύλες σου στα σαλόνια τους με τα παχιά χαλιά και να αφήνεις

αποτυπώματα, κόκκινα αποτυπώματα σαν αίμα. Σε όλα σε κάθε σου κίνηση να υπάρχει η ηρεμία, η αδιαφορία, το νωχελικό περπάτημα του λιονταριού»..**Ο Γ. Τσάκαλος γεννήθηκε στον Πειραιά** και επί χρόνια ζούσε με τη γυναίκα του και τα παιδιά τους στην Κηφισιά. Εργάστηκε για πολλά χρόνια ως στιχουργός. Τους περισσότερους στίχους του τους μελοποίησε ο Βασίλης Τσιτσάνης. Το 1970 επιμελήθηκε την *Πανελλήνια Ανθολογία Πεζογραφίας και Ποιήσεως*. Το 1972 εκδόθηκε η πρώτη συλλογή διηγημάτων του, *Πορεία σε εχθρικό περιβάλλον*. Έχει γράψει και αρκετά θεατρικά έργα, κυρίως μονόπρακτα. Μερικά απ' αυτά παρουσιάστηκαν στο κρατικό ραδιόφωνο, στην τηλεόραση, σε θεατρικές σκηνές και στο Εθνικό Θέατρο. Για τα θεατρικά του έργα έχει πάρει τρεις κρατικές διακρίσεις, ενώ ακόμα έχει τιμηθεί με το Α' βραβείο πεζογραφίας από την Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών για το βιβλίο του *Ο Ανθρωπος και ο Χρόνος*.

ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΠΙΑΝΟΥ Ο "ΒΟΜΒΙΣΤΗΣ"

Καλλιτεχνικός διευθυντής [φωτο] στο παράρτημα του Εθνικού Ωδείου στη Νέα Σμύρνη είναι ο πατέρας του Παναγιώτη Αργυρού. Ο μουσικόσυνθέτης γεννήθηκε στην Κύπρο και έχει στο βιογραφικό του πλούσιες σπουδές και στο εξωτερικό. Η οικογένειά του νεαρού Παναγιώτη θεωρείται ευκατάστατη.Ο ίδιος είναι

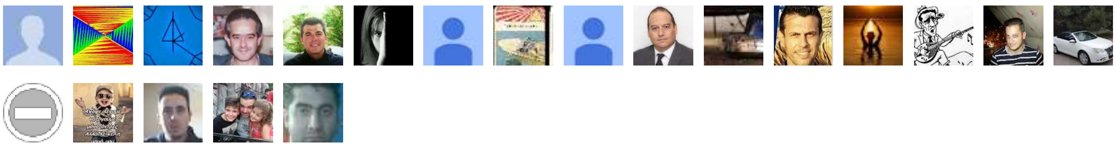
φοιτητής στο Χημικό τμήμα του πανεπιστημίου επί της οδού Σόλωνος. Θεωρείται πως είναι ο αντιεξουσιαστής που ειδικεύτηκε στην κατασκευή των βομβών με προοπτική να μπορέσει σε τεχνικές γνώσεις να φτιάξει εκρηκτικούς μηχανισμούς ανάλογους μ' αυτούς που τοποθετούσε ο «Επαναστατικός Αγώνας». Η πρώτη και μοναδική μέχρι τώρα θεαματική βομβιστική επίθεση των «Πυρήνων της Φωτιάς» ήταν στη Λεωφόρο Συγγρού όταν ισοπεδώθηκαν τα γραφεία στο ισόγειο της Εθνικής Ασφαλιστικής. Τον Π. Αργυρό τον φωνάζουν χαϊδευτικά «Ζαχάρωφ». Οι σύντροφοί του θέλουν να δείξουν την αφοσίωσή του στις θετικές επιστήμες και τον … ταυτίζουν με τον αντιφρονούντα Ρώσο πυρηνικό φυσικό. Ο 22χρονος που κρίθηκε ήδη προφυλακιστέος διέμενε με τους γονείς του στη Ν. Σμύρνη, μέχρι και πριν από έναν χρόνο όπου άλλαζε συνεχώς στέκια για να μην συλληφθεί. Με τους γονείς του έχει πάρα πολύ καλή σχέση. Πριν από λίγους μήνες οι αρχές εντόπισαν τα ίχνη του στο Παγκράτι όταν από καρτοτηλέφωνο της οδού Φιλολάου τηλεφώνησε στο σταθερό τηλέφωνο του σπιτιού του. Ο κωδικός της τηλεκάρτας «παγιδεύτηκε» αλλά ο νεαρός ήταν ιδιαίτερα προσεκτικός και δεν την ξαναχρησιμοποίησε σε κανένα άλλο καρτηλέφωνο.

Αναρτήθηκε από crimesnews στις Σάββατο, Νοεμβρίου 06, 2010

Νεότερη ανάρτηση Αρχική σελίδα Παλαιότερη Ανάρτηση

Αναγνώστες

Followers (324) Next

Follow

Και μην ξεχνάτε να γίνετε μέλη στις σελίδες twitter

By: TwitterButtons.com
By TwitterButtons.com

Όλοι είμαστε περίεργοι με ότι μας φοβίζει. Υπάρχουν όμως πολλά είδη εγκλήματος…